

باقی کابلی (bā.qi-ye.kā.bo.li)، عبدالباقی فرزند عبدالله، کابل  
۱۲۹۲- همان جا ۱۳۴۰ ش، شاعر و داستان‌نویس افغانستانی.  
نوشت و خواند را نزد دایی خود فراگرفت. تحصیلات خود را در  
رشته‌های قالی‌بافی و رنگ‌آمیزی در مدرسه صنایع نفیسه کابل  
به پایان رسانید و در همان جا با سمت آموزگار قالی‌بافی و  
ادبیات به کار پرداخت. چند سالی در شرکت قندسازی کار کرد.  
در ۱۳۲۸ ق از هردو چشم نابینا شد. وی گذشته از شعر در نقاشی  
و موسیقی نیز دست داشت. باقی از شعرای گذشته به بیدل  
دهلوی و از معاصران به سرور دهقان، نوید و رهی معیری ارادت  
می‌ورزید. بیشتر سروده‌هایش در قالب غزل است. از آثارش  
گذشته از دیوان شعر که چند هزار بیت در آن گرد آمده است،  
داستان ناله (کابل ۱۳۱۱ ش)، کیمیای رنگ ریزی (۱۳۱۴ ش)،  
نخوانده‌اید و نشنیده‌اید (۱۳۲۹ ش) و سبک نو را می‌توان یاد  
کرد.

منابع: معاصرین سخنور، ۵۴؛ نمونه‌هایی از شعر امروز افغانستان.

۲۴۵-۲۳۹

دانشنامه